

ODRZUCENIE (41) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne, końcowe e pochylone.

sg *N* odrzucenie (21); -é (1), -(e) (20). ◇ *G* odrzuceniã (4). ◇ *D* odrzuceniu (2). ◇ *A* odrzuceni(e) (5). ◇ *I* odrzuceni(e)m (2). ◇ *L* odrzuceniu (7).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) s.v. odrzutny.

I. Rzeczownik od „odrzuć” (36) :

1. Usunięcie [czego] (2) : *Ablaqueatio* – Odrzucenię [!] *Calep* 6a [*wyraz omyłkowo wydrukowany s.v. ablaqueo*].

Szereg: »odjęcie albo odrzucenie« (1): *Apocope, Odyęcie/ albo odrzucenie yedney litery od końca słowa/ Ut: peculi, pro peculi. Mącz* 12c.

2. Negatywne ustosunkowanie się; reprobatio Vulg, Cn; abiectio, impoobatio, regestus, reiectio, reiectus Cn (28) :

a. Wobec ludzi: nieprzyjęcie; potępienie (14) :

Szereg: »wzgarda i odrzucenie« (1): lepiej przed iednym trochę wstydu odnościć/ niżli dnia ładnego/ przed tak wielą tysięcy ludzi/ z znaczną wzgardą y odrzuceniem/ fchnąć od łmutku. *LatHar* 138.

α. Wykluczenie ze społeczności (1) :

Szereg: »odrzucenie a wyłączenie« (1): A tak też tu winuye ty wżytki okrutniki/ kthorzy są przyczyną tego złego á vpornego odrzucenia [*ze społeczności wiernych*] á wyłączenia. *LubPs P*.

β. Nieprzyjęcie na stanowisko (1) : *Post tres repulsas, Po trzecim odrzuceniu albo odmówieniu dołtoyności. Mącz* 287c.

γ. Pozbawienie łaski bożej; contemptus PolAnt; amissio Vulg [w tym czyje (10): G sb i pron (9), ai poss (1)] (11) : Posłanie iego do Zydow ku oznaymieniu zaślepienia á odrzucenia ich. *BibRadz Is* 6 arg, *Ier* 12 arg; *WujNT Rom* 11/15.

W przeciwstawieniach: »powołanie (2), przyjęcie (2), nawrocenie, wezwanie, żywot wieczny ... odrzucenie« (7): Wezwanie pogánow/ á odrzucenie żydowfkie/ y bożnice. *LubPs E2 marg, E2 marg;* A mnodzy ktorzy łpią wziemi (á w) prochu ocucą się/ ci do żywotá wiecznego/ á ci na vraganie y ná odrzucenie wieczne. *BudBib Dan* 12/2; iż żaden takich głębokich táiemnic Bozkich o powołaniu Pogánow á odrzuceniu Zydow/ wywiádować się nie ma *WujNT* 564, *przedm* 38, *Matth* 8 arg, s. 517.

Szereg: »wzgardzenie i odrzucenie« (1): (ktorego [*Jeruzalem*] też wzgárdzenie y odrzucenie miánowicie opowiedziáne było) *WujNT* 392.

b. Wobec elementów abstrakcyjnych: ocenienie jako niesłuszne, nieważne, niepotrzebne (o elementach systemu religijnego: jako nie pochodzące od Boga) [w tym: czego (13)] (14) : *BibRadz* *2v; Opułzcżając wiele inszych rzeczy/ ktore także między rum nikczemny poczytáne być mogą; wezmę iefzcze z nich niektore tak nákrótce ku odrzuceniu/ áby też budowaniu nášemu nie závádzály. *CzechEp* 173; Aby się prawdá z odrzuceniem nieprawdy BOgu obmierzłey ná iásniá wyłtáwiłá *CzechEp* 292, 10, 111, 355, 427; Fálżowanie piłmá ś. y co ieft strážliwřza/ odrzucenie wiela części iego *WujNT* 31, 487.

W przen (2) : Rumu wtorego odrzucenie to iest złe y nie włafne piłmá ś. vżywanie. *CzechEp* 138 marg, 103 marg.

α. Skasowanie, unieważnienie (3) : *LubPs D2v, Lv marg; Abowiemci sítáie fię odrzucenie przefzłego zakonu: dla fłábości niepożytku iego. WujNT Hebr 7/18.*

3. Pozbawienie prawa do czegoś (1) : *y tho obaczaiącz yfz opuśczenie iest infse, a odrzucenie thefz infse, Bo żaden czeladnik niema bycz od rzemiefła odrzuczón ListRzeż w. 31.*

**** Bez wystarczającego kontekstu (5) :** *Reprobatio. Vorwerfung. Odrzucenie. Mymer¹ 35v; Alienatio, odrzuczenie, oddalenie BartBydg 7, 131; Improbabilis, Niegodny/ godny odrzucenia y fromoty. Mącz 324a, 324a.*

II. Rzeczownik od „odrzucić się”: *Wyłamanie się z posłuszeństwa [czyje (G sb i pron)] (2) : (nagł) O zrzuceniu od Xiążąt Ruskich Iarzmá Polskiego [...] (-) [...] Wezwał tedy bez miefzkánia Pánów Senatorów Polfkich ná Siem rádząc fię coby czynić/ á iákoby zábieżeć temu odrzuceniu Xiążąt Rufkich. StryjKron 215, 215.*

III. To, co jest a. ma być odrzucone (3) :

1. To, co wskutek działania sił znalazło się dość daleko od swego poprzedniego miejsca (1) : *Reiectamentum, Odrzucenie/ fmieci/ omiećiny. Mącz 163a.*

2. Człowiek, do którego się negatywnie ustosunkowano, nie przyjęty [w tym: czyje (1)] (2) : *A ia ciem iest robak á nie człowiek/ pohańbienie ludzkie/ á odrzucenie póspolite. TarDuch A2v.*

W połączeniu szeregowym (1): *tedy włáfniebychmy o nim mogli rzec [...] / iż iest obmierzenie á wzgárdzenie ábo odrzucenie wfzytkich ludzi. RejPos 228.*

Cf ODRZUCIĆ, ODRZUCIĆ SIĘ

MP, RS